

og have Militærbevillingerne nedsatte, er det et gammelt forbenet Standpunkt. Naar vi tale om, at vi ville have lige og almindelig Valgret, er det ogsaa et gammelt forbenet Standpunkt. Saaledes var der en hel Del Standpunkter, som det ærede Medlem kaldte gamle forbenede Standpunkter. Jeg forstaaer godt, at han ikke vil gaa ind i et Parti, der er opfyldt af den Slags gamle forbenede Standpunkter, men det vil ikke hindre det ærede Medlem i at komme ind i Reformpartiet, thi der har man skam ikke gamle forbenede Standpunkter længere, der er man tværtimod i den mest rivende Udvikling, som tænkes kan.

Se paa den højtærede Finansminister! Jeg maa, skønt jeg tror, han ikke holder af det, minde ham om det samme, som min Kollega, det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) mindede ham om i Gaar, da han citerede den højtærede Ministers Ord: at det bliver ikke godt i gamle Danmark, før den sidste Kanon er smedet om til Plovjern. Ja, det er et gammelt forbenet Standpunkt, men det har den højtærede Minister ikke længere. Han stod i Fjor og forsvarede de stigende Militærudgifter, og jeg antager, at hans rige Udviklingsmuligheder hurtig ville føre ham over til et Standpunkt, der kan kendetegnes med de Ord: Det bliver ikke godt i gamle Danmark, før det sidste Plovjern er smedet om til Kanoner. Hvad det Spørgsmaal angaar, er der ingen forbenede Standpunkter. Jeg mindes ogsaa, at den højtærede Finansminister en Gang sagde, at i Ordet „det gennemførlige“ ligger hele den moderate Reformpolitik, og i Ordet „at hævde sit Standpunkt“ ligger Venstres. Men dette gamle forbenede Standpunkt staaer den højtærede Finansminister ikke paa længere, tværtimod, han er klar til at fare ud med de haardeste Ord mod alle dem, som forlange, at man skal hævde sit Standpunkt, og ikke straks ere parate til at gaa ind paa det gennemførliges Omraade, hvor den ærede Minister nu i saa høj Grad og med saa megen Lethed bevæger sig.

Jeg minder om, at da den højtærede Konseilspræsident i 1899 udtalte, at hvad man kunde kræve af Danmark som neutral Stat, var ikke, at vi skulde stille et stort Militærvæsen paa Benene, det evnede vi ikke, men at vi havde saa meget Militærvæsen, at vi vare i Stand til at afværge et pludseligt Overfald, der blev forøvet med et enkelt Skib og en Haandfuld Folk. Det er ogsaa et af de gamle forbe-

nede Standpunkter, men det Standpunkt staaer den højtærede Konseilspræsident jo ikke paa længere. Nu marcherer han til Esbjerg med 50,000 Mand. Saa det ærede Medlem kan ganske rolig melde sig ind i Reformpartiet for de gamle forbenede Standpunkters Skyld, de ere saamænd baade døde og begravede.

Saa er der Spørgsmaalet om Valgretten. Ja, der er der heller ingen gamle forbenede Standpunkter i Reformpartiet længere. Reformpartiet, der i Fjor Efteraar stod paa samme Standpunkt, som dets Regering stod paa den Gang, og som vi alle paa den demokratiske Side stode paa: at kræve lige og almindelig Valgret, har jo nu forladt dette Standpunkt og er gaaet over til, at det kan give en Herremand lige saa megen Valgret som en halv Kommune, naar det gælder Valgene til Amsraadene.

Lad mig for Resten med det samme sige til det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow), at han tager fejl, hvis han mener, at der fra demokratisk Side intet kan indvendes mod det Standpunkt, at man vil fordele Valgretten i Forhold til Folks Alder saaledes, at nogle, enten det nu er dem, der ere over 40 Aar, eller dem, som have opholdt sig længst i Kommunen, faa dobbelt saa megen Valgret som andre. Spørgsmaalet om almindelig Valgret kan diskuteres; det kan være et Spørgsmaal, om man skal gaa ned til 21 Aars Alderen, det kan være et Spørgsmaal, om man skal tage dem med, som ikke ere kommunale Skatteydere. Man kan altid diskutere om, hvad man skal forstaa ved almindelig Valgret, men man kan ikke diskutere om, hvad man skal forstaa ved lige Valgret. Og hvis det ærede Medlem for Maribo ikke har hørt det før, skal jeg sige ham i Dag, at lige Valgret betyder, at alle de, som faa Valgret, faa lige megen Valgret. Det er det demokratiske Standpunkt, som vi holde fast paa, det er det, som det ærede Medlem kalder et gammelt forbenet Standpunkt. Men dette gamle forbenede Standpunkt skal ikke volde ham nogen Hindring fra Reformpartiets Side, thi fra den Side er det opgivet for længe siden.

Nej, der er et Standpunkt, man i Reformpartiet ønsker skulde komme stærkere frem, og det er det, som kan kendetegnes med de Ord: Støt Ministeriet! Naar blot man vil støtte Ministeriet, er det hele i Orden. Det er ikke Standpunktet i Forhold til Sagerne, det kommer an paa, man spørger ikke længere en Mand: Hvordan staaer du til Militærvæsenet, til Valgretten,